

[Kirsten Lee]

I Det Radikale Venstre er vi optaget af konfliktråd, og vi ser frem til de norske resultater. Det er vores opfattelse, at folk i højere grad skal klare konflikter selv. Såfremt forældre oplever, at deres børn smadrer naboens rude, ja, så gør ansvarlige forældre det, at de tager deres håbefulde pølse i hånden og går ind til naboen, og naboen giver formentlig ungen et møgfald, hvad der er fuldstændig velfortjent, og så aftaler forældrene selvfølgelig at erstatte ruden, de betaler den skade, der er sket.

Det er unægtelig komisk, når forældre i dette land ser sig nødsaget til at slæbe en eller anden for retten, fordi man vil have dom for, at ens unge er uskyldig i at have stjålet en frikadelle, så mon ikke der også er brug for forsøg med konfliktråd her? Vi er er i hvert fald klar til at prøve.

Nør Christensen (CD):

Det er almindelig kendt, at da man i 1982 gennemførte forsøgsordningen med samfundstjeneste og iværksatte samme, var Centrum-Demokraterne noget skeptiske. Vi har ikke ændret væsentligt på vores opfattelse siden. Den skepsis, vi havde dengang, er ikke mærkbart blevet forandret.

Men vi kan da gå så vidt som til at sige, at det, at man vil lave en forsøgsordning og sætte noget i gang, således at man kan få nogle erfaringer, skal vi da ikke vende ryggen imod. Vi tror da, at der kan være et vist håb, som det også blev sagt fra Fremskridtspartiets side, om, at de erfaringer, man kan få, kan bruges til noget fornuftigt og positivt.

I det hele taget vil vi sige generelt omkring kriminalitet, specielt blandt de unge, at det jo som bekendt er risikoen for opdagelse, der er det væsentlige element. Det, at man løber en risiko for at blive opdaget, afholder jo heldigvis langt de fleste fra at begå kriminelle handlinger.

Og så kommer vi også ind med det forebyggende arbejde – ikke alene når den unge er kommet i kriminalitet, men helst på et tidligere tidspunkt – at man kommer ud på skoler og ungdomsskoler og fortæller om konsekvenserne ved at begå en kriminel handling, at det altså er noget, der koster noget, det kan ikke bare klares med, at man giver tiltalefrafald.

Jeg må gøre opmærksom på, at min respekt for tiltalefrafald er at finde på et yderst begrænset sted. Der er ikke ret mange gode erfaringer

med at give tiltalefrafald, fordi det at give tiltalefrafald er det samme som at sige, at man er uinteresseret i den unge, at man stort set er ligeglad. Sådan opfattes det i hvert fald, det har jeg fra et job, som jeg tidligere har haft, en vis erfaring for, og når man så er kommet til det stadi, hvor der sker noget, hvor de unge får et klip i øret, eller hvad man vil kalde det, så står de uforstående over for det, fordi man gang på gang har sagt: Jamen vi troede ikke, det kostede noget.

Vi er altså i den situation, at der skal ske en sanktion. Om det så skal være i form af en ungdomskontrakt eller det skal være i form af egentlig tiltale ved en domstol, det kan jo fremtiden vise, hvad der er det bedste. Vi er noget skeptiske over for resultatet af dette forsøg, men lad os bare vove det ene øje.

Men frem for alt er det afgørende at få understreget over for den unge og over for forældrene, at den ungdomskontrakt, der indgås, er altså ikke bare for sjov, der er altså noget alvor bag. Det skal indskærpes over for den pågældende, at overholder man ikke denne ungdomskontrakt, så har det altså nogle konsekvenser.

Jeg vil også gøre en bemærkning om dette, at man kan få en ren straffeattest. Jeg mener, at tiden er inde til, at vi skal have en debat om dette med, at straffeattesten – om jeg så må sige – kan gøres ren igen efter en periode. I hvert fald for så vidt angår den ringere kriminalitet ville det måske være hensigtsmæssigt, at vi tog en debat omkring at få rensset straffeattesten. Det ville jeg i hvert fald ikke vende ryggen til, når det gælder den mindre kriminalitet.

Men når det er sagt, skal det tilføjes, at så skal debatten i Folketinget holde op med at fremstille tingene fuldstændig akavet og forrykt over for unge. Der er blevet sagt i Folketinget, at man f.eks. i butikker udstiller varer så fristende og så tillokkende, at de unge ikke kan lade være med at stjæle dem. Vi må i gang med en anden debat og få rensset egen sal, før vi går ud og vil rense andre, så vi får fjernet alt det, der er blevet sagt om, at butiksindehavere udstiller varerne så fristende, at man ikke kan lade være med at stjæle dem.

Man skal i stedet for gå den anden vej og gang på gang understrege betydningen af, at man har respekt for andres ting, at man respekterer andres ejendom. Det er sådan noget, der